

Udskriftsdato: 13. december 2025

AFG nr 9273 af 26/01/2016 (Gældende)

Bindende svar - Tab ikke omfattet af kursgevinstloven - bedrageri

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 13-5909109

Bindende svar - Tab ikke omfattet af kursgevinstloven - bedrageri

Spørger indbetalte i 2013 penge til en virksomhed, som han havde læst om på internettet og talt med. Virksomheden tilkendegav, at de investerede i binære optioner i råvarer og ædelmetaller. Efterfølgende viste det sig, at der var tale om bedrageri.

Spørger har meldt bedrageriet til politiet i Danmark, de relevante myndigheder i USA og til tilsynsmyndighederne i henholdsvis Australien og England.

Spørger ønsker fradrag for tabet efter KGL § 14. Tab ved bedrageri relateret til privatsfæren er først og fremmest omfattet af statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a. Tabet er ikke omfattet af KGL § 14, og kan derfor ikke fradrages efter KGL § 14. Skatterådet kan derfor ikke bekræfte, at tabet kan fradrages efter KGL § 14.

SKM2016. 137. SR - Skatterådets møde 26. januar 2016

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte, at spørger har fradrag for tab på fordringer?

Svar

1. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger indgik den 20. august 2013 en aftale med det han troede var virksomheden MEI New York (i det følgende benævnt "MEI"), som han var kommet i kontakt med via firmaets hjemmeside. MEI er en børsrådgivningsvirksomhed, som formidlede gearede investeringer i bl.a. binære optioner i råvarer og ædelmetaller. Spørger havde i perioden 23. august - 2. oktober 2013 indbetalt i alt 83.400 USD, og fik oplyst at have realiseret en gevinst på USD 400.000 efter ca. 10 handler.

For at udbetale fortjenesten på 400.000 USD anmodede MEI den 14. oktober 2013 spørger om at indbetale en "commission" på 10 % heraf, 40.000 USD. Efter telefonsamtaler og mailkorrespondance med personer, der angav at repræsentere henholdsvis MEI og SEC (Securities and Exchange Commission, som er børsrådgivningsmyndigheden i USA) indbetalte spørger beløbet ved 4 indbetalinger den 16. og 18. oktober 2013.

Spørger fik imidlertid ikke udbetalt sin angivne fortjeneste på 400.000 USD og har på dette tidspunkt indbetalt 123.400 USD (83.400 USD + 40.000 USD) til MEI. Efter forgæves kontakt til MEI kontakter spørger telefonisk SEC. SEC's medarbejder oplyser, at firmaet MEI er et eksisterende mæglerfirma, som er registreret af de amerikanske myndigheder, men at den hjemmeside, som han har handlet på, er etableret uden MEI's vidende af personer, der har anvendt hjemmesiden til bedrageri over for investorerne.

Spørger har herefter meldt bedrageriet til politiet i Danmark den 11. november 2013. Han anmelder desuden efterfølgende forholdet til de relevante myndigheder i USA (FBI, FINRA (Financial Industry Regulatory Authority) og CFTC (Commodity Futures Trading Commission). Endelig anmelder han forholdet til tilsynsmyndighederne i henholdsvis Australien (hvor han har sporet den anvendte hjemmeside) og England. Spørger har ikke modtaget oplysninger om resultaterne af en eventuel efterforskning fra nogen af disse myndigheder.

Spørger har i foreløbigt høringssvar af 18. november 2015 skrevet følgende:

Først vil jeg sige at jeg er skuffet, både over sagsbehandlingen som jeg finder utrolig mangelfuld og fyldt med fejl!

Jeg skal nok skrive en mere "officiel" mail vedr. bemærkninger til sagen inden den 26. nov.

Jeg er mildest talt målløs over indstillingen/håndteringen fra Skat's side vedr. Firma Identitets Tyveri (Company Identity Theft) og Tab vedr. svindlere på nettet, vi har jo ikke engang nogle regler på området som mange andre lande har haft siden 2009 (se link) https://www.irs.gov/irb/2009-14_IRB/ar07.html

Denne sag kommer til at danne præcedens for alle sager vedr. fradrag for alle (både firmaer / private) der i fremtiden bliver fanget af de her elendige regler der er på området.

Kopi af hjemmesider (det er kun lige startet <http://nyhederne.tv2.dk/2015-10-29-falsk-internetbank-lokker-penge-ud-af-danskere>, Identitetstyveri (både firmaer og private), folk der starter "falske firmaer" op og stjæler folks penge - for derefter at forsvinde med folks penge - bare ærgerligt siger Skat, mener ikke det fra Skat's side er en seriøs behandling af folk og manglende indsigt/tilpasning til Globaliseringen.

Vi mangler et felt på selvangivelsen der kan håndtere "Fradrag for tab vedr. kriminalitet/svindel på investeringer/salg/køb og handel/betaling" på internettet der ikke er dækket af Banker/Kreditkort/Andre.

De faktuelle fejl i det bindende svar:

-Jeg har skrevet til jer før omkring "binære optioner", det var ikke "binære" optioner jeg investerede i (selv om jeg fejlagtigt skrev det i mit første brev), men optioner der var bundet op på Commodities i Guld og Olie - egentlig underordnet, kunne reelt ha' været aktiehandel eller andet (de havde brugt lang tid på at kreere det perfekte Company Identity Theft scam), udelukkende for at stjæle folks penge.

-I skriver: Spørger har ikke været i begrundet god tro: Mener det er en utrolig arrogant kommentar og kan forstå i mener at overførsel til en Amerikansk Bank ikke svarer til Banker af "Dansk Niveau", jeg overførte alle penge (8 - 10 overførsler - store beløb der på ingen måde kunne være brugt Kreditkort til) mellem Danske Bank og Bank of America og jeg nærede jo ingen mistanke, ellers havde jeg jo for pokker ikke overført dem, havde endda taget fat i Danske Bank inden overførsel af de sidste penge for at få deres kommentar, de synes det lød spændende og fandt ikke noget suspekt ved de papirer jeg havde modtaget (payment Instructions osv.).

-I skriver: Debitor er ikke kendt: Det er som om det ikke er gået op for jer, at der er tale om (Company Identity Theft), Det reelle firma MEI New York har eksisteret i 9 år, FBI har fundet de skyldige bag det her og jeg har været til afhøring hos Helsingør Politi og afgivet vidneforklaring og afleveret en bunke dokumentation og mails.

-I skriver: Man ved ikke i hvilket land debitor er skattepligtig: Da man har fundet de skyldige, så kan man jo få at vide (efter sagens afslutning) hvor de her bedragerere er bosiddende, jeg kan ikke på nuværende få at vide (fra Politiet i Helsingørs side) hvem der står bag.

-I skriver: Da der er tale om tab ved bedrageri, er der tale om formuetab som ikke kan fradrages: Det er jo her jeg mener at Skat er langt bagud for den "reelle virkelighed", i den her tid hvor bedrageri og tyveri, hvor debitorer findes i hele verden og kan "lukke" fra den ene dag til den anden, så bør der være et felt på selvangivelsen der kan håndtere "Fradrag for tab vedr. kriminalitet/svindel på investeringer/salg/køb og handel/betaling" for både Firmaer og Private (hvor tabet ikke er dækket andre steder)

I har faktisk i forløbet på 2 år kun kontaktet mig en enkelt gang, der er jo sket udvikling i sagen for nylig, så måske er det bedre at vente med indstilling til Skatterådet??

Rådgiver har i høringssvar af 10. december 2015 skrevet følgende:

Vi skal hermed som partsrepræsentant på vegne af ovenstående klient fremkomme med vore bemærkninger til sagen, idet vi er uenige i SKATs indstilling af 11. november 2015.

Nærværende sag drejer sig om, hvorvidt spørger kan foretage fradrag for tab på fordringer.

PÅSTAND

Det fastholdes, at spørger er berettiget til at foretage fradrag for tab på fordringer, hvilket medfører, at spørgsmål 1, skal besvares med et "Ja".

SAGSFREMSTILLING

Der henvises såvel til SKATs sagsfremstilling i sin indstilling af 11. november 2015 samt til alt det materiale som spørger tidligere har fremsendt til SKAT i sagen.

ANBRINGENDER

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det helt overordnet gældende, at spørger kan foretage fradrag for tab på sin fordring i overensstemmelse med kursgevinstlovens regler.

Særligt vedrørende LSR. 2014.13-0218216

Det gøres gældende at, nærværende sag er direkte sammenlignelig med Landsskatterettens kendelse af 02.10.2014, Journalnr. 13-0218216, hvor Landsskatteretten fandt, at den pågældende skatteyder var berettiget til fradrag for tab på fordringer.

Sagen omhandlede, på tilsvarende vis som nærværende sag, at den pågældende klager i sagen havde foretaget indbetalinger til en bank, idet klageren tidligere var blevet kontaktet af en person, der udgav sig for at repræsentere et investeringsselskab. Der blev i sagen underskrevet en aftale med investeringsselskabet om at åbne en investeringskonto. Af den pågældende aftale fremgik, at klageren havde til hensigt at investere i optioner, aktier og obligationer.

Den pågældende overførte indledningsvist 10.100 USD til en konto hos en bank beliggende i Hong Kong. Senere samme måned blev yderligere 30.000 USD inkl. gebyr overført til banken i Hong Kong. Omregnet til danske kroner blev der i alt overført 219.477 kr.

Ved overførelsen af pengene fulgte klageren instruktionerne i to fremsendte breve som investeringsfirmaet havde fremsendt. Der blev i sagen udvekslet mails vedrørende overførelser og foretagne ordrer om køb og salg af optioner. I disse mails blev det oplyst, at klageren har haft et indestående på sin konto på mellem -24 USD og 909.979 USD. Handlerne blev i øvrigt drøftet telefonisk. På et tidspunkt anmodede klageren om, at en del af sin investering skulle blive overført til sin konto i Danmark. Pengene blev imidlertid ikke udbetalt.

Finansinspektionen i Sverige udsendte ca. én måned herefter en advarsel om, at det omhandlende investeringsfirma, var et falsk mæglerfirma. Den finansielle tilsynsmyndighed i Belgien udsendte ca. én måned efter en tilsvarende advarsel vedrørende investeringsfirmaet. Klageren anmeldte forholdet til politiet. Politiet lagde sagen på stamarkiv og betragtede sagen som lukket.

Nærværende sag er således fuldkommen identisk med de forhold, der gjorde sig gældende i omtalte Landsskatteretskendelse, idet følgende bl.a. skal bemærkes:

-At vor klient på tilsvarende vis blev kontaktet af personer, der udgav sig for at repræsentere et investeringsfirma - i nærværende sag investeringsselskabet "MEI New York" - og SEC (Securities and Exchange Commission, som er børstilsynsmyndigheden i USA). Hertil skal det særligt bemærkes, at det rigtige "MEI New York", er stor amerikansk og særdeles velrenommeret investeringsfirma,

-At vor klient på tilsvarende vis har underskrevet en aftale om at åbne en investeringskonto,

-At vor klient på tilsvarende vis via sin bank Danske Bank har overført penge til Bank of America, der ligeledes er en velrenommeret bank,

-At vor klient på tilsvarende vis fulgte de instruktioner, der blev angivet i de meget veludførte og - beskrevne breve, som blev fremsendte fra "MEI New York", som vor klient i god tro troede var det rigtige "MEI New York",

-At vor klient på tilsvarende vis har anmodet om at få udbetalt en del af sin investering, hvortil han blev oplyst, at skulle betale 10 % i "commission". Herefter rettede vor klient skriftlig henvendelse til Danske Bank, der besvarede vor klients henvendelse telefonisk. Danske Bank oplyste, at de ikke kunne se, at der var noget galt, og alt så meget spændende og lovende ud, se bilag 2, (ikke vedlagt),

-At vor klient ikke har fået pengene udbetalt,

-At vor klient har anmeldt bedrageriet til politiet i Danmark den 11. november 2013, jf. bilag 3, (ikke vedlagt)

-At vor klient desuden har anmeldt forholdet til de relevante myndigheder i USA (FBI, FINRA (Financial Industry Regulatory Authority) og CFTC (Commodity Futures Trading Commission),

-At vor klient har anmeldt forholdet til tilsynsmyndighederne i hhv. Australien og England.

På tilsvarende vis som i førnævnte Landsskatteretskendelse, kan der i nærværende sag således ikke herske tvivl om, at vor klient er berettiget til at foretage fradrag for tab på fordring, idet følgende skal bemærkes:

-Der foreligger en sædvanlig fordring, hvor der er sket udbetaling til en oplyst investeringsrådgiver. Der er foretaget indbetaling til en bank, og det er klart, at der herved er et tilbagebetalingskrav, enten i form af kontanter eller i form af investeringsaktiver som aftalt.

-Først når der er modtaget bekræftelse på, at det indbetalte beløb er anvendt til erhvervelse af et investeringsaktiv, skal det vurderes, efter hvilket regelsæt aktivet skal behandles. Indtil dette tidspunkt er det således kursgevinstlovens regler, der finder anvendelse.

-Der foreligger ikke faktisk investering i råvarer, olie eller ædelmetaller, og derfor er der et tilbagebetalingskrav mod investeringsvirksomheden i USA.

-Der kan naturligvis identificeres et selskab eller en person, som kravet kan gøres gældende overfor. I praksis vil det dog være forbundet med store omkostninger at gennemføre en sådan sag, og det er op til politiet m.fl. at bistå med at identificere personerne bag ved bedrageriet.

-Det er således uomtvisteligt, at der eksisterer en fordring, der er krævet tilbagebetalt, og denne fordring derfor skal behandles efter kursgevinstlovens regler. Kursgevinstloven er udtømmende, for så vidt angår den skattemæssige behandling af kursgevinster og tab.

-Kursgevinstloven blev ændret i januar 2010, hvorefter også private fysiske personer har skattemæssigt fradrag for nettotab på fordringer over 2.000 kr. Det er en forudsætning, at fordringen er opstået efter ikrafttræden, hvilket ses at være tilfældet i nærværende sag.

-Det er åbenbart, at fordringen i dag ikke har nogen værdi, at tabet er konstateret i 2013, da samtlige relevante myndigheder går ind i sagen og konstaterer, at der er tale om et investeringsbedrageri, hvilket medfører, at der skatteretligt således er konstateret et fradragsberettiget tab, der skal indregnes i indkomståret 2013.

-Der er kun begrænset praksis på området og slet ingen praksis vedrørende den seneste lovændring.

-Foruden førnævnte Landsskatteretskendelse, skal følgende domme bemærkes:

-I TfS. 2008,1207 har SKAT truffet en konkret afgørelse, hvorefter der er fradrag, uanset at skyldners identitet ikke er kendt, når blot kravet er anmeldt til politiet. Denne afgørelse er båret af det civile retlige og dermed også gældende på skatteområdet.

-Sagen TfS. 1997,502 vedrører et selskab. Efter ændringen af kursgevinstloven i januar 2010 er denne retsstilling imidlertid sammenlignelig. Her anerkendes fradrag for tab på en fordring efter et bedrageri.

-Der kan endvidere henvises til de sager, der udsprang af den tyske sag, der bedrog investorer, jf. SKM 2010.144 SR. Her har investorerne fået fradrag, uanset at det var åbenbart, at der var tale om bedrageri. Denne sag fandt efter mange år sin korrekte afslutning, og denne praksis skal naturligvis også være gældende i indeværende sag.

Afslutning

Som følge af ovenstående gøres det således gældende, at idet de relevante myndigheder har orienteret, at der er tale om bedrageri, er der fradragsret for det lidte tab på 123.400 USD. Ydermere skal der særligt henvises til begrundelsen i TfS. 2008,1207, herunder LSR. 2014.13-0218216.

Der er således hjemmel i kursgevinstbeskatningsloven og praksis til fradrag for kurstabet i 2013. Nægtelse med den anførte begrundelse er ikke lovhjemlet.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørger finder, at han har fradragsret for sit tab, og at det stillede spørgsmål derfor må besvares med "Ja".

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger har fradrag for tab på fordringer.

Lovgrundlag

Kursgevinstlovens § 1

Denne lov omfatter

- 1) gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,
- 2) gevinst og tab ved frigørelse for gæld og

3) gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter uden hensyn til de regler, der gælder for det underliggende aktiv.

(...)

Kursgevinstlovens § 14, stk. 1

Gevinst og tab på fordringer medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2 og §§ 15, 17 og 18. 1. pkt. finder dog alene anvendelse, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med nettogevinster og nettotab omfattet af § 23 og gevinst og tab på investeringsbeviser i obligationsbaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, overstiger 2.000 kr.

Kursgevinstlovens § 18

Uanset §§ 13, 14 og 17 kan tab på en fordring ikke fradrages, såfremt renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen omfattet af denne lov som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst.

Statsskatteloven § 5

Til indkomsten henregnes ikke:

formueforøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi - medens der på den anden side ikke gives fradrag i indkomsten for deres synken i værdi -, eller indtægter, som hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele (herunder indbefattet værdipapirer) for så vidt disse salg ikke henhører til vedkommendes næringsvej, for eksempel handelsvirksomhed med faste ejendomme, eller er foretaget i spekulationsøjemed, i hvilke tilfælde den derved indvundne handelsfortjeneste henregnes til indkomsten, ligesom også eventuelt tab kan fradrages i denne. (...)

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom også den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse.

Vedrørende kursgevinstlovens § 1

Reglerne i kursgevinstlovens § 1, stk. 1, er indsat ved lov nr. 439 af 10. juni 1997, der er vedtaget på grundlag af lovforslag L 194 i folketingsåret 1996/1997.

Bemærkningerne til lovforslaget indeholder blandt andet følgende:

"(...)

3. Lovforslaget

Kursgevinstloven er udtømmende for så vidt angår beskatningen af gevinst og tab på fordringer og gæld samt finansielle kontrakter.

(...)

a. Kursgevinstlovens område

Det har været fastslået helt fra kursgevinstlovens indførelse i 1985, at loven generelt erstatter statsskattelovens regler om beskatning af gevinst og tab på fordringer og gæld. Dette er gennemført ved, at loven

positivt opregner de skattepligtige gevinster og de fradragsberettigede tab, i visse tilfælde dog gennem reference til statsskattelovens regler, som var gældende før kursgevinstlovens indførelse. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget til den nuværende kursgevinstlov, at det var hensigten, at loven skulle omfatte gevinster og tab på alle slags pengefordringer, og at loven stort set skulle stadfæste de hidtil gældende regler i statsskatteloven.

(...)

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter § 1 omfatter kursgevinstloven gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve og gevinst og tab ved frigørelse for gæld, samt gevinst og tab på terminkontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter.

Den foreslåede affattelse af § 1, stk. 1 svarer i hovedtræk til den nuværende kursgevinstlovs § 1, 1. pkt.

(...)

» 4. Reglerne gælder for obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer. Reglerne gælder som udgangspunkt for alle pengefordringer uanset deres art. Afgørende for bedømmelsen er alene, om der foreligger et retligt krav på betaling i form af penge. Reglerne gælder derved også for de helt individuelle fordringer, der opstår ved salg på kredit, ved løn- og honorartilgodehavender eller ved ganske kortvarige lejlighedslån uden sikkerhedsstillelse.

Loven omfatter såvel gevinst og tab, der opstår hos kreditor (fordringshaver, långiver) ved afståelse eller indfrielse af en pengefordring, som gevinst og tab, der opstår for en debitor (skyldner, låntager), der frigøres for en forpligtelse ifølge en fordring.

Ved afståelse af fordringer forstås enhver disposition, der medfører en overgang af ejendomsretten til fordringen. Det er uden betydning, om dispositionen har haft frivillig eller tvangsmæssig karakter. Reglerne gælder derfor også for fordringer, der overdrages ved f.eks. salg, bytte, gave, arveforskud eller kreditorforfølgning.

(...)

Reglerne gælder for alle kursgevinster og kurstab på fordringer og gæld. Gevinster og tab omfatter ikke alene stigninger og fald i børskursen, der følger af ændrede renteforhold. Værdisvingninger, der følger af andre forhold som f.eks. indeksregulering eller valutakursændringer, omfattes også af reglerne. Tab som følge af skyldnerens manglende betalingsevne og utilstrækkelig sikkerhed ved pant eller kaution er ligeledes omfattet. Reglerne omfatter f.eks. også erstatnings- og forsikringssummer, som fordringshaveren modtager som erstatning for tab af en fordring.

Det vil sige, at den skattemæssige behandling af gevinsten eller tabet ikke er afhængig af årsagen til gevinsten eller tabet.

Både fordringer og gæld i danske kroner og fordringer og gæld i fremmed valuta er omfattet af reglerne i kursgevinstloven.

5. Kursgevinstlovens regler om den skattemæssige behandling af gevinst og tab på fordringer er udtømmende. (...)

Ikke omfattede værdipapirer

6. Kursgevinstloven har et meget bredt anvendelsesområde, hvorfor det er hensigtsmæssigt at foretage en afgrænsning af de fordringer, der ikke omfattes af lovens regler.

Reglerne omfatter ikke præmieobligationer.

Reglerne gælder heller ikke for de værdipapirer, der omfattes af reglerne i aktieavancebeskatningsloven. Det vil sige, at aktier, anparter, andelsbeviser og omsættelige beviser for indskud i investeringsforeninger ikke omfattes af reglerne i loven."

Den oprindelige kursgevinstlov var lov nr. 532 af 13. december 1985, der er vedtaget på grundlag af lovforslag L 19 i folketingsåret 1985/1986

Bemærkningerne til dette lovforslag indeholder blandt andet følgende:

"(...)

Lovforslaget går ud på at give regler om den skattemæssige behandling af alle gevinster og tab på alle slags pengefordringer. Det betyder, at gevinster og tab ikke blot omfatter de almindeligt kendte stigninger og fald i børskursen, der følger af ændrede konjunktur- og renteforhold. Også konstaterede værdistigninger, der følger af andre forhold, som f.eks. indeksregulering, valutakursændringer o.lign., er omfattet af forslaget. Det omfatter tillige konstaterede tab, der skyldes skyldnerens manglende betalingsevne og utilstrækkelig sikkerhed ved pant eller kaution. Endvidere betyder det, at forslagets regler ikke kun omfatter gevinster og tab på obligationer og pantebreve, men også på gældsbreve og simple pengefordringer.

(...)

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

I denne bestemmelse foreslås det, at gevinster og tab på obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter lovforslagets regler. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt alle fordringer, uanset deres art. Det er således uden betydning på hvilken måde, kravet er opstået. Afgørende for bedømmelsen er alene, om der foreligger et retligt krav på betaling i form af penge.

(...)

Gevinster og tab kan efter bestemmelsen konstateres ved afståelse eller hel eller delvis indfrielse af fordringen. Ved afståelse forstås enhver disposition, der medfører en overgang af ejendomsretten til fordringen. Det er uden betydning, om den stedfundne disposition har haft frivillig eller tvangsmæssig karakter. Bestemmelsen omfatter derfor fordringens overdragelse ved f.eks. salg, bytte, gave eller arvefor-skud og kreditfølgning. Gevinster og tab kan dernæst opstå ved hel eller delvis indfrielse. Herved forstås enhver disposition, der bevirker en nedsættelse af fordringens restgæld, eller som bevirker, at fordringen ophører. Det kan f.eks. være fordringens opfyldelse, opgivelse eller forældelse. Bestemmelsen omfatter f.eks. også erstatnings- eller forsikringssummer, som fordringshaveren modtager som erstatning for tab af en fordring.

(...)"

Vedrørende kursgevinstlovens § 14, stk. 1

Reglen i kursgevinstlovens § 14, stk. 1, om fradrag for tab på fordringer blev indsat ved lov nr. 724 af 25. juni 2010.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget blev de nye regler indført for at sikre overholdelsen af EU-retten, idet det i en åbningsskrivelse fra Europa-Kommissionen havde været anført, at forskelsbehandlingen af fordringer i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta potentielt var i strid med reglerne om kapitalens fri bevægelighed.

Lovforslaget til lov nr. 724 af 25. juni 2010

"(...)

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ophævelse af skattefritagelsen for personer for gevinst på blåstemplede fordringer og indførelse af fradrag for tab

(...)

3.1.2. Forslagets formål og baggrund

Regeringen har den 29. oktober 2009 modtaget en åbningsskrivelse fra Europa-Kommissionen, hvori det anføres, at den eksisterende forskelsbehandling af fordringer i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta potentielt er i strid med reglerne om kapitalens fri bevægelighed, jf. art. 63 TEUF (tidligere art. 56 TEF) og de tilsvarende bestemmelser i EØS-aftalen.

Principielt kan forskelsbehandlingen fjernes enten ved 1) at udbrede mindsterentereglen til fordringer i fremmed valuta eller ved, 2) at mindsterentereglen ophæves, og der indføres beskatning af gevinst og tab på personers fordringer i danske kroner svarende til de eksisterende regler for fordringer i fremmed valuta. Dvs., at gevinst vil være skattepligtig, mens tab kan fradrages.

(...)

Dette taler for i stedet at ophæve mindsterentereglen og indføre generel beskatning af privates gevinst og tab på fordringer. Hermed vil gevinst være skattepligtig og tab fradragsberettiget uanset forrentningen af fordringen og uanset, i hvilken valuta fordringen er udstedt. Der vil således ikke længere være forskel i beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta.

(...)

3.1.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at skattefriheden ophæves for blåstemplede fordringer, dvs. fordringer, der forrentes med en rente, der er lig med eller højere end mindsterenten på det tidspunkt, hvor debitor påtager sig forpligtelsen, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 2, 2. pkt., jf. § 38 (mindsterentereglen).

Samtidig foreslås, at der gives fradrag for tab på fordringer i danske kroner. Adgangen til fradrag gælder såvel de fordringer, hvor gevinst i dag er skattefri (blåstemplede fordringer) som fordringer, der i dag er skattepligtige, fordi mindsterentereglen, jf. § 14, stk. 2, 2. pkt., ikke er opfyldt (sortstemplede fordringer). Adgangen til fradrag for tab bliver herved den samme for fordringer i danske kroner, som den der i dag gælder for tab på fordringer i fremmed valuta.

Forslaget indebærer, at den forskellige beskatning, der i dag gælder for henholdsvis blåstemplede og sortstemplede fordringer i danske kroner og fordringer i fremmed valuta, ophæves, idet gevinst og tab på

fordringer generelt bliver skattepligtig henholdsvis fradragsberettiget uanset forrentningen af fordringen og uanset, om fordringen er udstedt i danske kroner eller fremmed valuta.

(...)

Til § 1, nr. 6

Det foreslås, jf. stk. 1, at mindsterentereglen ophæves, og at der for personer indføres skattepligt af gevinst og adgang til fradrag for tab på fordringer, uanset forrentningen af fordringen og uanset, om der er tale om en fordring i danske kroner eller fremmed valuta.

(...)

Tab, der ikke kan fradrages, fordi told- og skatteforvaltningen ikke har modtaget oplysninger om erhvervelsen af fordringen, jf. de regler, der foreslås indsat i kursgevinstlovens § 15 medregnes ikke under bagatelgrænsen.

Kursgevinstlovens § 17 vedrørende tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring, og tab på fordringer, der i øvrigt er erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift i virksomheden, videreføres, således at sådanne tab i samme omfang som i dag kan fradrages efter statsskattelovens § 6 a.

Adgangen til fradrag for tab på en fordring gælder ikke, hvis renteindtægter af fordringen eller gevinster på fordringen ikke er skattepligtig som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 (forslaget om ændring af kursgevinstlovens § 18).

(...)

Med ophævelsen af skattefritagelsen for blåstemplede fordringer er spørgsmålet ikke, om gevinst på fordringen er skattepligtig eller ej, men hvornår en eventuel gevinst eller et fradrag for tab skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Dette beror herefter på de almindelige principper i § 25 i kursgevinstloven om opgørelse af gevinst og tab på fordringer og gæld.

(...)

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1."

Praksis

SKM2013. 779. HR

Et selskab havde indgået en betinget købsaftale om aktiekapital i et russisk selskab, der skulle eje og drive et hotel i Rusland. Selskabet skulle blive aktionær, når hotellet var opført, og hotelselskabet havde opnået tinglysning med fuldstændig og ubetinget adkomst til ejendommen.

Aftalen blev imidlertid misligholdt, og skatteyderneselskabet fik ved en voldgiftskendelse tilkendt en erstatning på 13,2 mio. USD i form af positiv opfyldelsesinteresse. Sagen vedrørte, om dette beløb var skattepligtigt eller ej.

Højesteret fandt, at erstatningen måtte sidestilles med en gevinst ved afståelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 31, stk. 2. Højesteret lagde vægt på at erstatningen var fastsat som positiv opfyldelsesinteresse. Selskabet blev herved økonomisk stillet som om aftalen var opfyldt efter sit indhold med erhvervelse og efterfølgende påtvungen afståelse. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at det danske selskab som følge af misligholdelsen ikke blev ejer af aktierne i det russiske selskab.

Højesteret fandt, at selskabet skattemæssigt måtte anses for at have ejet aktierne i mindre end 3 år, hvorfor salget var skattepligtigt efter de dagældende regler om beskatning af selskabers salg af aktier.

SKM2009. 318. HR

En bestemmelse om sikkerhedsstillelse, som var indeholdt i en aftale om salg af aktierne i et aktieselskab, blev anset som en regulering af salgssummen for aktierne. Det beløb, som blev betalt i henhold til sikkerhedsstillelsen, skulle derfor i relation til aktieavancebeskatningsloven indgå som en reducerende faktor i beregningen af størrelsen af den avance, som sælgerne opnåede på aktierne. I forbindelse med frigivelsen af sikkerheden modtog sælgerne af aktierne en fordring på tredjemand, og kursværdien heraf måtte indgå som en avanceforhøjende faktor.

SKM2004. 210. HR

Fradragsreglen i den dagældende kursgevinstlovs § 6 om tab på fordring i fremmed valuta var ikke anvendelig. Tab på investering i et joint venture kunne ikke sidestilles med tab på en fordring.

Højesteret lagde til grund, at det indskud, som A foretog i overensstemmelse med aftalen af 13. marts 1992, blev overført til SA som aftalt. Den andel i et joint venture, som A herved erhvervede, kunne ikke sidestilles med en fordring.

Joint venture-andelen gik senere tabt, uden at årsagen hertil var oplyst. Det var ikke godtgjort, at A som følge af det passerede fik en fordring mod F1-Gruppen i form af krav på erstatning eller tilbagebetaling af indskuddet eller som følge af berigelse, ligesom det ikke var godtgjort, at han efter aftalen erhvervede en fordring på udbetaling af overskud.

SKM2010. 858. LSR

En kommanditists tab af indskud i et kommanditselskab som følge af besvigelser fra udbydere/administrators side kunne ikke fradrages.

Landsskatteretten henså til, at fradrag for driftstab kunne opnås efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Det var en forudsætning for fradrag, at tabet var påført den pågældende som et udslag af en naturlig driftsrisiko forbundet med driften af den pågældendes virksomhed.

Frdrag for tab på fordringer var for personer omfattet af kursgevinstlovens § 17, hvorefter der skulle foretages en vurdering af, om udgiften kunne karakteriseres som et driftstab efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

Formuetab og tab vedrørende privatsfæren kunne ikke fratrækkes, da betingelserne i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, i disse tilfælde ikke var opfyldt.

Efter det oplyste måtte klagerens tab i forbindelse med hendes indtræden i ejendomsinvesteringsselskabet K/S G1 anses for et formuetab, der var indkomstopgørelsen uvedkommende. Tabet havde ikke haft den fornødne tilknytning til kommanditselskabets løbende drift. Fradrag for tabet kunne derfor ikke godkendes.

SKM2010. 148. SKAT Beskatning af investorer i Phoenix Kapitaldienst GmbH - genoptagelse - Styresignal

(...)

4. Fradrag for tab af indskud på PMA-kontoen

Investorerens tab af indskud på PMA-kontoen skal behandles efter kursgevinstlovens regler om tab på fordringer i fremmed valuta.

Det har hidtil været vurderingen, at der ikke var tilstrækkeligt overblik over aktiver og krav i konkursboet til at foretage en vurdering af i hvilket omfang de foretagne indskud kan anses tabt i skattemæssig forstand.

Der anses nu at være skabt så meget klarhed over konkursboets status, at det findes godtgjort, at provenuet til kreditorerne kommer til at ligge i intervallet 40 - 50 pct. af fordringerne.

Skønnet er udarbejdet af de danske investorers repræsentant i konkursboets kreditorudvalg. Skønnet er udarbejdet i forlængelse af møde den 6. oktober 2009 i kreditorudvalget og offentliggjort i Nyhedsbrev nr. 15 til de danske investorer.

Efter en samlet bedømmelse af de foreliggende oplysninger har Skatterådet vurderet, at investorernes fordring mod selskabet må anses tabt for 50 pct.'s vedkommende og at dette tab må anses for konstateret i forbindelse med offentliggørelsen af Nyhedsbrev nr. 15 den 23. oktober 2009. Det fradragsberettigede tab skal reduceres med eventuelle udbetalinger fra den tyske indskydergarantifond (EdW).

Fradragnet for tab på fordringen skal ske i det indkomstår, der omfatter den 23. oktober 2009.

SKM2010. 144. SR

Skatterådet kunne tiltræde, at det måtte anses for helt usandsynligt, at de fiktive tilskrivninger for indkomstårene 2001, 2002 og 2003 ville blive anerkendt som et krav dels i konkursboet og dels af EdW (den tyske indskydergarantifond), hvilken vurdering baserede sig på de nu foreliggende omstændigheder og især den tyske højesterets dom af 11. december 2008, der fastslog at konkursboet Phoenix Kapitaldienst GmbH havde adgang til omstødelse af de fiktive gevinster, i de tilfælde investorerne havde hævet mere end de faktiske indskud. På denne baggrund blev der tilladt adgang til genoptagelse for de indkomstår, hvor selskabet havde indtægtsført de fiktive tilskrivninger. Endvidere ansås der nu at foreligge oplysninger om konkursboet, der i tilstrækkelig grad underbyggede, at en væsentlig del af selskabets fordring var tabt, hvorfor der blev tilladt adgang til delvis skattemæssig nedskrivning af fordringen i 2009.

Phoenix begyndte at drive virksomhed som finansiel mægler i 1977. I starten fungerede Phoenix som finansiel mægler ved køb og salg af call- og put-optioner i forbindelse med fremtidige handler af råvarer og råstoffer. Denne handel fortsatte under betegnelsen "Tradable Options" frem til 2004.

I 1992 begyndte Phoenix at sælge et nyt produkt med betegnelsen "Phoenix Managed Account" (herefter betegnet PMA), som gik ud på, at alle investorernes penge blev lagt sammen i en fælles pulje, som Phoenix herefter forvaltede og investerede i eget navn, men for investorernes regning og risiko. Det var imidlertid kun en lille del af denne pulje, der faktisk set blev investeret.

Phoenix foretog investeringerne igennem forskellige konti hos 3 forskellige børsrådgivere. En handelsperiode varede én måned. Efter hver måned blev periodens overskud/underskud vist på en månedlig opgørelse over beholdningen. Denne oversigt blev efterfølgende fremsendt til investorerne.

Det blev dog i forbindelse med den efterfølgende behandling af konkursboet konstateret, at Phoenix på intet tidspunkt havde oppebåret fortjeneste igennem investeringer med midler fra PMA. Phoenix havde derimod realiseret en række tab i forbindelse med de foretagne investeringer.

Overskuddet på PMA fremkom på baggrund af en ikke-eksisterende konto, som angiveligt blev holdt hos en af børsrådgiverne. Det positive resultat af PMA blev alene opnået ved at medregne resultatet af den

fiktive konto, hvilket medførte, at kontoudtogene indeholdende afkastet af investorenes investeringer var uden realitet.

Den juridiske vejledning 2015-2 C. B. 1.4.2.2 Andre fordringer - KGL § 14

(...)

"Indhold

Dette afsnit beskriver, hvordan personer og dødsboer, der ikke er pengeneringsdrivende beskattes af gevinst og tab på fordringer.

(...)

Afsnittet beskriver de gældende regler, der er indført med virkning for fordringer erhvervet den 27. januar 2010 eller senere. (...)

Regel

Personer er som altovervejende hovedregel skattepligtige af gevinst og har fradrag for tab på fordringer. Se KGL § 14, stk. 1.

Skattepligten henholdsvis adgangen til fradrag er betinget af, at gevinsten/tab ikke ligger under bagatelgrænsen på 2.000 kr. Årets nettogevinst eller -tab sammenlagt med gevinst og tab på gæld i fremmed valuta og på beviser i investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, der efter ABL § 22 anses for obligationsbaserede, skal overstige 2.000 kr. Overskrides bagatelgrænsen på 2.000 kr., er hele gevinsten skattepligtig henholdsvis hele tabet fradragsberettiget. Fordringen skal være erhvervet den 27. januar 2010 eller senere. Se nedenfor.

Adgangen til fradrag omfatter gevinst og tab på alle pengefordringer. Se afsnit C. B. 1.2 om afgrænsningen af pengefordringer omfattet af KGL. En kautionists tab på regreskrav som følge af en stillet kaution er også omfattet af bestemmelsen. Der er således ikke forskel på adgang til fradrag for tab i tilfælde, hvor der er tale om direkte udlån og tilfælde, hvor der er stillet kaution.

Den skattepligtige kan dog ikke fradrage tab på fordringer i følgende tilfælde:

-Hovedaktionærs fordring på selskabet

-Fordringer mellem nærtstående.

Se KGL § 14, stk. 2.

(...)

Bemærk

Den almindelige adgang til fradrag efter KGL § 14 er også fraveget ved KGL §§ 15, 17 og 18. Se afsnit C. B. 1.4.2.3 - C. B. 1.4.2.5.

(...)"

Begrundelse

I sagen er det oplyst, at spørger har overført i alt USD 123.400 til MEI i efteråret 2013 med henblik på gearede investeringer i binære optioner i råvarer og ædelmetaller. Det har efterfølgende vist sig, at der

var tale om et investeringsbedrageri, der er anmeldt til politiet i Danmark og de relevante myndigheder i USA, Australien og England.

Er tab ved bedrageri omfattet af kursgevinstloven?

I SKM2013. 779. HR var der tale om, at et dansk selskab havde indgået aftale med et russisk selskab om køb af aktierne i et andet russisk selskab. Aftalen var betinget af opfyldelsen af en række betingelser, og det var derfor aftalt, at transaktionen først skulle gennemføres i august 2006. På dette tidspunkt kunne det konstateres, at den russiske medkontrahent ikke kunne opfylde de aftalte betingelser, og at de i øvrigt heller ikke agtede at opfylde aftalen. Det danske selskab gjorde gældende, at en erstatning fra den russiske medkontrahent var skattefri i henhold til statsskattelovens § 5, da erstatningen var kompensation for et formuetab, og anskaffelsessummen for fordringen måtte anses for at være nul. Højesteret nåede dog frem til, at erstatningsbeløbet skulle sidestilles med en salgssum ved en aktieafståelse, idet erstatningen stillede det danske selskab, som om aktierne var leveret i overensstemmelse med den oprindelige aftale, og derefter var tvangsafstået. Erstatningsbeløbet måtte derfor anses som en skattepligtig aktieavance.

Denne sag viser, at såfremt man mener, at have investeret i fx aktier, og det viser sig, at man ikke får aktierne, vil en gevinst eller tab, ikke være omfattet af kursgevinstlovens regler om fordringer.

I det omfang en skatteyder lider et tab som følge af fx strafbare handlinger mv., må dette tab først og fremmest skulle anses for et ikke fradragsberettiget formuetab efter statsskatteloven, medmindre tabet eventuelt kan anses for en fradragsberettiget driftsomkostning. Værdien af det eventuelle krav, som i den forbindelse kan opstå mod gerningsmanden, vil som udgangspunkt ikke overstige det faktiske beløb, som skatteyderen i sidste ende måtte få udbetalt, jf. SKM2009. 318. HR, hvorved der ikke opstår tab eller gevinst på en pengefordring omfattet af kursgevinstloven.

SKAT finder desuden, at der ikke kan siges at være en fordring omfattet af kursgevinstloven, såfremt debitor ikke kan identificeres.

Da man tidligere i nogle tilfælde gav fradrag efter kursgevinstloven for tab ved bedrageri, skal det undersøges, om denne sag er sammenlignelig med SKM2010. 144. SR og SKM2010. 148. SKAT

Er denne sag sammenlignelig med de tilfælde, hvor man tidligere har givet fradrag for tab ved bedrageri?

I SKM2010. 144. SR, jf. SKM2010. 148. SKAT kunne investorerne i en konkret sag, hvor danske investorer havde overført penge til investering hos en tysk finansiel mægler, som havde drevet virksomhed i mange år, foretage fradrag for halvdelen af tabet på det tidspunkt, hvor det var sikkert, at der højst ville blive en dividende på halvtreds procent.

I SKM2010. 144. SR fremgår således både at debitor var en tysk børsrådgiver, som havde været på markedet i mange år, og at investor (kreditor) havde været i begrundet god tro, da de overførte pengene, da den finansielle mægler havde eksisteret i mange år.

I denne sag har Spørger indsat penge til MEI via internettet. Aftalen var, at MEI skulle investere i forskellige gearede investeringer. Efterfølgende kan debitor (MEI) ikke findes, og debitor er anmeldt til politiet i flere lande.

SKAT mener, at hvis man overfører penge fx via nettet, og der ikke er tale om overførsel til en bank, børsrådgiver eller lignende, som er underlagt tilsyn mv. af en myndighed, som svarer til det danske Finanstilsyn, så er situationen ikke identisk med SKM2010. 144. SR.

I henhold til kursgevinstlovens § 18 kan et tab på en fordring i øvrigt ikke fradrages, hvis renteindtægter eller gevinster efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Opsummering

I denne sag er der flere faktorer, som taler for at tabet ikke er omfattet af kursgevinstloven. Dels er der tale om tab ved bedrageri, som er et formuetab, som er omfattet af statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a, dels er sagen ikke identisk med SKM2010. 144. SR, da spørger ikke har overført pengene til en bank, børsmandler eller lignende, som er underlagt tilsyn mv. af en myndighed, som svarer til det danske finanstilsyn, dels ved man ikke, i hvilket land debitor er skattepligtig, da han ikke kan findes, og det er derfor ikke muligt at afgøre, om betingelsen i kursgevinstlovens § 18 er opfyldt og dels er debitor ikke kendt, hvorfor der ikke kan siges at være en fordring omfattet af kursgevinstloven, da der ikke er nogen at gøre kravet gældende imod.

SKAT har følgende bemærkninger til rådgivers høringssvar:

Det er korrekt, at i LSR2014. 13-0218216, blev der tilladt fradrag i en lignende sag. Da sagen ikke er offentliggjort med et SKM-nr., kan sagen dog ikke tillægges betydning. Dette understøttes af, at det fremgår af Landsskatterettens hjemmeside, at "Retningsgivende afgørelser offentliggøres på SKATs hjemmeside." Denne afgørelse er ikke offentliggjort på SKATs hjemmeside, og er derfor ikke retningsgivende.

SKM2008. 722. SKAT (TfS 2008, 1207) vedrørte virksomheders mulighed for at reducere momsgrundlaget, når der var sket tab på debitorer, hvis rette identitet var sælgeren ukendt. SKAT mener ikke, at en sag vedrørende reduktion af moms, har betydning for den skattemæssige vurdering af, om noget er en fordring omfattet af kursgevinstloven.

I TfS 1997, 502, fandt Landsskatteretten, at et selskabs tab ved en direktørs besvigelser var fradragsberettigede efter kursgevinstlovens § 4, jf. statsskattelovens § 4-6, i det omfang, tabet var udslag af en normal driftsrisiko. Af den resterende del af tabet kunne fradrages den del, der efter kursgevinstlovens § 2 kunne anses for tab på fordringer.

Af TfS1997, 502 fremgår bl.a. følgende af Landsskatterettens bemærkninger:

"Selskabets tab i forbindelse med de af B foretagne besvigelser måtte anses som tab på en fordring, som omhandlet i kursgevinstlovens § 1,

Efter kursgevinstlovens § 4, som bl.a. ændret ved lov nr. 440 af 1. juni 1994, kunne tab på fordringer medregnes i opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter statsskattelovens § 4-6, hvis fordringen var erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden. Det bemærkes, at kursgevinstlovens § 4 i denne affattelse tillige fandt anvendelse for bl.a. det her omhandlede indkomstår, jf. bemærkningerne til Lov nr. 440 af 1. juni 1994.

Ved lov nr. 394 af 6. juni 1991 ændredes kursgevinstlovens § 2, således, at skattepligtige efter bl.a. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst skulle medregne gevinst og tab på fordringer som var omfattet af § 1. Loven havde virkning fra den 27. december 1990.

Landsskatteretten fandt, at den del af selskabets tab, der hidrørte fra besvigelser foretaget forud for juli 1990, var fradragsberettigede såvel efter kursgevinstlovens § 2 som efter lovens § 4.

Efter praksis var det en betingelse for fradragsret efter statsskattelovens § 6a, hvortil kursgevinstlovens § 4 henviste, at det lidte tab var udslag af en for virksomheden normal driftsrisiko.

Retten fandt, at det tab, som selskabet led som følge af disse besvigelser, var udslag af en normal driftsrisiko, idet det kunne tiltrædes, at besvigelser af den her omhandlede art foretaget af en organisatorisk højt placeret medarbejder kun vanskeligt kunne hindres.

For så vidt angik den resterende del af det opgjorte tab, som var foranlediget af besvigelser foretaget af B efter juli 1990, fandt Landsskatteretten grundlag for at indrømme selskabet fradragsret for disse tab efter kursgevinstlovens § 4. Retten lagde herved vægt på, at selskabet ved at lade B fortsætte som ansat i selskabet efter juli 1990, hvor det var konstateret, at B havde foretaget besvigelser over for selskabet, og hvor selskabet var bekendt med B's økonomiske situation, bevidst løb en risiko for, at sådanne besvigelser fortsat ville finde sted. Tab i den anledning kunne derfor ikke anses som udslag af en normal driftsrisiko, og selskabet var derfor ikke berettiget til fradrag for dette tab i medfør af kursgevinstlovens § 4.

Med den ovenfor anførte ændring af kursgevinstlovens § 2, hvori der ikke var henvist til lovens § 4, måtte det imidlertid antages, at selskabet havde fradragsret for tab på alle fordringer som omhandlet i lovens § 1, selv om fordringen ikke var erhvervet i tilknytning til den erhvervsmæssige drift af virksomheden.

Selskabet måtte i konsekvens heraf tillige anses for berettiget til fradrag for det øvrige tab, i det omfang dette tab var at anse som tab på fordringer."

SKAT er enig i, at der i den konkrete sag blev givet fradrag for tab ved bedrageri, idet Landsskatteretten fandt, at tabet var omfattet af kursgevinstlovens § 1. SKAT finder dog, at sagen ikke kan tages til indtægt for gældende ret. I SKM 2010,858. LSR fandt Landsskatteretten således, at besvigelser fra administrator i et kommanditselskab ikke kunne anses for omfattet af kursgevinstlovens § 17, da der ikke var tale om et driftstab i henhold til statsskattelovens § 6.

Efter SKATs opfattelse foreligger der ikke en sædvanlig fordring. Tab som følge af svindel er ikke omfattet af kursgevinstloven. Det bemærkes i øvrigt at i SKM2010. 144. SR (Phoenix Kapitaldienst GmbH) var der tale om, at debitor var kendt og at nogle af investorerne havde hævet penge, hvilket bl.a. må betyde, at der var en konto. Derfor var der tale om tab på en fordring, som var omfattet af kursgevinstloven. I denne sag er der intet som understøtter, at der var en konto, og debitor er ukendt. Derfor er denne sag heller ikke sammenlignelig med SKM2010. 144. SR.

SKAT indstiller derfor fortsat, at tabet er omfattet af statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a, og derfor ikke kan fradrages.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling og begrundelse.